

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

**30
ქ.თბილისი**

სექტემბერი,

2019

წელი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე ნათია ბარბაქაძე**

სხდომის სახე - ზეპირი მოსმენის გარეშე;

მსჯავრდებული - დ----- ს-----ს ძე მ-----ე - დაბადებული 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი №0-----, ნასამართლობის მქონე,
რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----
-----.

კვალიფიკაცია:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 238¹ მუხლის მე-2 ნაწილი -
ცივი იარაღის ტარება განზრახი მძიმე დანაშაულისათვის ნასამართლევი
პირის მიერ.

სასჯელი:

განაჩენთა ერთობლიობით თავისუფლების აღკვეთა 49 (ორმოცდაცხრა) დღის
ვადით და ჯარიმა - 2 000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, დამატებითი
სასჯელის სახით ჯარიმა - 1 000 (ათასი) ლარის ოდენობით.

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

მხარეთა პოზიციები:

ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა - თბილისის საქალაქო
სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო
სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 24 ივნისის
განაჩენში ცვლილების შეტანა სასჯელის დამძიმების კუთხით და
მსჯავრდებულ დ----- მ-----ის მიმართ უფრო მკაცრი სასჯელის განსაზღვრა

შემდეგ გარემოებათა გამო: სასამართლოს მიერ მსჯავრდებულს განესაზღვრა მის მიერ ჩადენილი ქმედების არათანაზომიერი მსუბუქი სასჯელი. გასათვალისწინებელია ის გარემოება, რომ დ----- მ-----ემ დანაშაული ჩაიდინა პირობითი მსჯავრის პერიოდში, მან ასევე არ შეასრულა წინა განაჩენით დაკისრებული საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა, რაც შეეცვალა ჯარიმით. ამდენად, ამგვარი მსუბუქი სასჯელის გამოყენების შემთხვევაში ვერ იქნება უზრუნველყოფილი სასჯელის მიზანი - ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია (ვრცლად იხ. სააპელაციო საჩივარი).

დაცვის მხარის მიერ შესაგებელი არ წარმოდგენილა.

სასამართლომ დაადგინა:

დ----- მ-----ემ ჩაიდინა ცივი იარაღის ტარება განზრახი მძიმე დანაშაულისათვის ნასამართლევი პირის მიერ, რაც გამოიხატა შემდეგში:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 1 მაისის განაჩენით, დ----- მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 19,177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის. 2019 წლის 7 მაისს, დაახლოებით 14:05 საათზე, ქ.თბილისში, გ-----ის მიმდებარე ტერიტორიაზე გადაადგილებისას, განზრახ მძიმე დანაშაულისთვის ნასამართლევი დ----- მ-----ე ატარებდა ცივ იარაღს - დანას.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 24 ივნისის განაჩენით დ----- მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 238¹ მუხლის მე-2 ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 2 000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 67-ე მუხლის საფუძველზე, გაუქმდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 01 მაისის განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს ნაწილობრივ დაემატა წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილიდან თავისუფლების აღკვეთა 49 (ორმოცდაცხრა) დღის ვადით და თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 28 თებერვლის განჩინებით შეცვლილი დამატებითი სასჯელის მოუხდელი ნაწილი - ჯარიმა 1000 (ათასი)

ლარის ოდენობით და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, დ----- მ-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 49 (ორმოცდაცხრა) დღის ვადით და ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით - ჯარიმა 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

დ----- მ-----ეს თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან - 2019 წლის 7 მაისიდან, რაც განაჩენის გამოცხადების დროისთვის ჩაეთვალა მოხდილად და გათავისუფლდა სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 297-ე მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტის თანახმად, სააპელაციო საჩივარი განიხილება საჩივრისა და მისი შესაგებლის ფარგლებში. ვინაიდან, მოცემულ საქმეზე განაჩენი გასაჩივრებულია მხოლოდ ბრალდების მხარის მიერ და მხოლოდ სასჯელის ნაწილში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის განაჩენში ჩამოყალიბებული სასამართლოს დასკვნები და დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები დ----- მ-----ის ბრალეულობასთან დაკავშირებით მიიჩნევა დადასტურებულად.

ამასთან, პალატას მიაჩნია, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, პრეიუდიციად მიღებული მტკიცებულებები (ბრალდებულის აღიარებითი ჩვენება, მოწმეთა ჩვენებები, დ----- მ-----ის ზედაპირული შემოწმებისა და ნივთის ფაქტობრივი ფლობის ოქმები, ცივი იარაღის ექსპერტიზის N1381/ცი დასკვნა, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 01 მაისის განაჩენი, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 28 თებერვლის განჩინება და საქმეში არსებული სხვა წერილობითი მტკიცებულებები) ადასტურებენ მსჯავრდებულ დ----- მ-----ის მიერ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 238¹ მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენას.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლო უფლებამოსილია საჩივრის დასაშვებად ცნობიდან ორი კვირის ვადაში, ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილოს მხარის საჩივარი ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულთა საქმეებზე. პალატას მიაჩნია, რომ განსახილველი საქმე იძლევა

შესაძლებლობას, სააპელაციო საჩივარი განხილული და გადაწყვეტილი იქნეს ზეპირი მოსმენის გარეშე.

სასჯელის დასაბუთება:

პალატა გაეცნო სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ თბილისის პროკურატურის შსს ორგანოებში გამოძიების საპროცესო ხელმძღვანელობის განყოფილების პროკურორის ც----- ც-----ის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო განაჩენი უცვლელად უნდა დარჩეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლომ უნდა გაითვალისწინოს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 238¹ მუხლის მეორე ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული, რომლის სანქციის ფარგლებშიც დანიშნული აქვს სასჯელი დ----- მ-----ეს, სასჯელის სახით ითვალისწინებს ჯარიმას ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით სამ წლამდე.

მოცემულ შემთხვევაში გასათვალისწინებელია ის გარემოება, რომ დ----- მ----- ---ემ აღიარა ჩადენილი დანაშაული, რომლის ჩადენასაც, მისივე განმარტებით, ნანობს. მან საქმეში არსებული მტკიცებულებები მიიჩნია უდავოდ, რითაც ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას, ხასიათდება დადებითად, ასევე სურს სწავლის გაგრძელება უმაღლეს სასწავლებელში. მართალია, დ----- მ-----ემ დანაშაული ჩაიდინა გამოსაცდელი ვადის პირობებში და ამასთან, თავი აქვს არიდებული წინა

განაჩენით დანიშნული საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის შესრულებისთვის (რისთვისაც აღნიშნული სასჯელის სახე შეიცვალა ჯარიმით), თუმცა, ასევე გათვალისწინებული უნდა იქნეს მისი ასაკი. დ----- მ-----ე 20 წლის ახალგაზრდაა, რომელიც არ არის ნასამართლობის მქონე ადამიანის სიცოცხლისა და ჯანმრთელობის წინააღმდეგ მიმართული დანაშაულისათვის. უნდა აღინიშნოს ისიც, რომ კონკრეტული დანაშაულისათვის გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში მსუბუქი სასჯელის დანიშვნა არ გულისხმობს მის უსამართლობას, ისევე როგორც სასჯელის მაქსიმუმის დანიშვნა ყოველთვის ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების შესრულებას. შემამსუბუქებელი გარემოების - აღიარების, მისი ოჯახური, მძიმე ეკონომიკური და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული სხვა გარემოებების საფუძველზე კი პალატა იმედოვნებს, რომ დანიშნული სასჯელი, პატიმრობაში გატარებულ დროსთან ერთად, იქნება შემაკავებელი ხასიათის და დამაფიქრებელი დ----- მ-----ისთვის.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, პალატას მიაჩნია, რომ პროკურორის ც----- - ც-----ის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 24 ივნისის განაჩენი დ----- მ-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, ამავე მუხლის მე-2 ნაწილით და

და ა დ გ ი ნ ა :

თბილისის პროკურატურის შს სამინისტროს ორგანოებში გამოძიების საპროცესო ხელმძღვანელობის განყოფილების პროკურორ ც----- ც-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 24 ივნისის განაჩენი დარჩეს უცვლელი.

დ----- მ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 238¹ მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 2 000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 67-ე მუხლის საფუძველზე, გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 01 მაისის განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს ნაწილობრივ დაემატოს წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილიდან თავისუფლების აღკვეთა 49 (ორმოცდაცხრა) დღის ვადით და თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 28 თებერვლის განჩინებით შეცვლილი დამატებითი სასჯელის მოუხდელი ნაწილი - ჯარიმა 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, დ----- მ-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 49 (ორმოცდაცხრა) დღის ვადით, ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით და დამატებითი სასჯელის სახით ჯარიმა 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

დ----- მ-----ეს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან - 2019 წლის 07 მაისიდან, რაც განაჩენის გამოცხადების დროისთვის ჩაეთვალა მოხდილად და გათავისუფლდა სასამართლო სხდომის დარბაზიდან 2019 წლის 24 ივნისს.

ნივთიერი მტკიცებულებები:

ცივი იარაღი (შავი ფერის დასაკეცი დანა) და დანიდან აღებული ანაწმენდები, რომლებიც ინახება შსს საპატრულო პოლიციის დეპარტამენტის საგამოძიებო სამმართველოს ადმინისტრაციულ შენობაში, განადგურდეს კანონმდებლობით დადგენილი წესით საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღებისას;

დ----- მ-----ის პირადი ჩხრეკის შედეგად ამოღებული მობილური ტელეფონი, მართვის მოწმობა, სამგზავრო პლასტიკური ბარათი, მობილური ტელეფონის ყურსასმენი და სანთებელა, რომლებიც ინახება შსს საპატრულო პოლიციის დეპარტამენტის საგამოძიებო სამმართველოს ადმინისტრაციულ შენობაში, დაუბრუნდეს კანონიერ მფლობელს საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი გამოტანისთანავე შევიდეს კანონიერ ძალაში.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით მისი გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის

საქმეთა პალატაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე
ბარბაქაძე

ნათია